

עין משפט
גד מצוה

עין משפט
גר מצודה

24 25

לֹא אסרה תורה אלא שמשין שבמדרו העניין. אור"י דכל אלו תירוטים של אב"י אמת הן דמדלג קאמר בכל אחד ואחד אלא אמר אב"י ש"מ שלא היה חחר בו אלא מתחלה היה דורש מן הממקרה לאסור שמשין של מטה כגון היכל ואולם ואחר כך לאסור שמשין שנמדדו העניין גרונ שפיס ואופטיס ובשמים תחתונים חמה וצבנה כוכבים ומזלות שסם קבועים בנקיע שנים: **שנאי** ר"ג דאדמה עשו יו. הקסא ר"ר אלתן ללכוה משמע שזוה ר"ה לעמוד כוכבים לעשות והא אמירה לעמוד כוכבים שבות ואפילו בדבר שאינו של שנה כדאמרין בפרק השוכר את הפועלים (י"ב ג.) דמי חסוס פי פרמי ודוס בזה וי"ל דמזגה שאני ויש סהי רואים להתמיר שלא להחמיר לעמוד כוכבים חותם שיש בו זרות אדם בשביל חוז אלא"כ היה העמוד כוכבים מניח לו

י"א אסרה תורה אלא כדמות ד' פנים בהדי
הדרדי אלא מעתה פרצוף אדם לחודיה
תשתרי אלמה תניא כ"ל הפרצופות מותרין
לחיות מפרצוף אדם אמר ר"ב (ב) יהודה כריה
דרב יהושע מפרקיה דרבי יהושע שמיע לי
אלא תעשון אתי לא תעשון אותי אבל שאר
שמשין שרי ושאר שמשין מי שרי והתניא
ל"ב תעשון אתי לא תעשון כדמות שמש
המשמשין לפני במרום יכנון אופנים ושרפים
וחיות הקדש ומלאכי השרת אמר אביי לא
אסרה תורה אלא שמשין שבמדור העליון
ושבמדור התחתון מי שרי והתניא אשון
שמשין לרבות חמה ולבנה כוכבים ומזלות
במשל לרבות מלאכי השרת כי תניא הנני
לעוברם אי לעוברם אפילו שילשול קמן נמי
אין הכי נמי ומסיפיה דקרא נפקא דתניא
אשר בארץ לרבות ימים ונהרות הרים
וגבעות מתחת לרבות שילשול קמן ועשייה
נריתהא מי שרי והתניא לא תעשון אתי לא
תעשון כדמות שמש המושמשין לפני במרום
לכנון חמה ולבנה כוכבים ומזלות ושאר ר"ג
דאחרים עשו לו והא רב יהודה דאחרים עשו
לו וא"ל שמואל לרב יהודה שישנא סמי

ס' ואריה וגשר לחיה אחת דבומת מית
ס' אכלי: שמדור העליון. כדמכיל אחי
מתן זה: דאחרים עשו לו. עובדי כוכבים:
עשו לו. לורה בטבעת שיהיה מניח: סמי
עניה רדין. (ד) פתוח לזרמה: השדה.
זרתה: ומותר לחמוס בה. (ה) כשהוא
חומס שוקע החומס בשעור ואינו
נגלה במצחין: חומס שוקע. אסור
לחמוס (ו) כדשהוא חומס חזק חוממה
בולט. ולקמן פריך ה"ג ניחוס לחשדא:
דשק ויחסי. ס' מקום שיהי במדינת
נהדרעא. ויש אומר יכניה וגלותו עטלו
עמקן מנאני ירושלים ומעפרה ונבאווהו
שס והיינו דשק ויחסי כנהדרעא נישוק
כאן וגמישך כאן והיינו דמכיל' כי
לזו עבדך את אצניה וכו': אנדרעא.
ויחסי: א"ג ימדי כוס. ויחסי:
לחשדא: דפרקים. של חוליות ולא
היה מחברת אלף בשעת בדיקת
עדים וכל יומא לא חזו לה וליכא חשדא:
למעלה מן המים. על אוגני הכלי: למס
מן המים. בשוליים ובדפוסין. מבזיון.
(ו) שמשחמשין בזה במאכל ובמשהה
ואין מוכרזין אלף העשיון למשטיח:
שיין. למדין: קומקומסין. סירות
קטנות של מלחמה: מרגסין. וזורה
לרות. שלא יכשל בה ישראל ליהנות
ממנה: אף הוא. אם יחרינה לרות
גם עמה יש הנאה ממנה: גמ'.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אל תעשון את אל
בסוף ואלהיו קיבל אל
על עמם כלם. שמוח כי
2. לא תעשה את אל
לעמך. ואל תעשה
בשמים
מקדל ואשר בארץ
מחיות
מתחת לארץ.
שמוח כי
3. כי אתה את אל
אלהינו
ארץ ישראל
תהיו אל כל חלומי
לעולות העמים
ברבים את
4. ואל אלה ברב
מאומה מן העמים
ישבו. ומהו אפ
ותהיו את רשעים
בארץ נשבע
לאבותיך.
ברבים את
5. ואת חתנותיך
שעית את העגל
לקדושי ואשר את
באש ואת אתי קדו
ואשכך עשר קד לעפר
העגל את עפול אל
תגל הורד מן הער
ברבים את

גליון הש"ס

ביתנו רבי יוסי אומר:
עין תשובה לשלם חייב
סמן רמח: חום' דיה
אמר יוסי אבל בעבודת
בוכבים בתיב. עין לעיל
דף יב ע"ב תוספות דיה
אלא ולקמן דף מה ע"ב
תוספות דיה לא:

מוסף רש"י

[illegible]

שָׁמַע דְּתַנְיָא ¹⁷מִבְּעַת שְׁחוּמָה
מָה שׁוֹקֵעַ מוֹתֵר לְהִנִּיחָהּ וְאִסּוּר
בְּנִישְׁתָּא דְּשִׁף וְיִתִּיב בְּנֶהֱרֵדְעָא
דְּשִׁמּוּאֵל וְלוֹי וּמִצְלוּ בְּגִייה וְלֹא
חֵיד הוּה בִּיזָן דְּנִשְׁיָא הוּא שְׁכִיחִי
אִיבְעִית אִימָא ¹⁸לְהַתְלַמֵּד שְׁאִנִּי
לְהִבִּין וְלִהְיוֹת: רַבִּי ¹⁹גִּ' אֹמֵר
מִכּוּבְדִּין לְמַעְלָה מִן הַמֵּיִם מְבוּזִין
הֵן אֵלָּא אֵלּוּ הֵן מִכּוּבְדִּין שְׁעַל
דְּשִׁמּוּאֵל ²⁰מִכּוּבְדִּין שְׁעַל הַשִּׁירִין
עַל הַקּוֹמְקֻמָּסִין וְעַל מַחְמֵי חֲמִים
וְיֹסִי אֹמֵר: שְׁחוּק וּזְרוּרָה לְרוּחַ אוֹ
אֹמֵר ²¹לֹא יִדְבֵּק בִּידֵּךְ מֵאוֹמֶת מִן
לֹא כְּבֵר נֹאמֵר ²²וְאֵת חֲטָאֲתְכֶם
אֲשֶׁר

בעיניה ואמר רבה חמץ דלשאר מימות
ובתא ים המלח אבל בעבודת כוכבים
ים המלח הוא ורב יוסף אמר אדרבה
רב יוסף קאמר דבעי שחיקה בעבודת
ו עבודת כוכבים בשלמא לרבה יעשה
אף שחיקה בשאר מימות אינו מועיל
דלא מהניא שחיקה בשאר מימות
מגדל תמימים: **אמר** י' אף הוא
סו מותר ומכל מקום אסור לזבל שדה
אדרבנן דהכא חיישו רבנן לזבל ואילו
כמי לא יחלב והלכך אסור אלא
הכי רב רבנן דהתם היינו רבי יוסף
ת איתו טחון דע אבר דק דמסתמא כל
ית איתו טחון קא מוחיב אבל מואשדיו
היה אומר דלש ששחקו לזרית לרוח
כות איתו כמי ואשליך את עפרו ור
בסאותו לפי כדברתו אין אלו גריסים
ה שמע מיניה דזורה לרוח לכן גרפה
וגבר איתו אלא כמו זורה לרוח שכן
רבינו כלסון אמרו לו הכי הוא אומר
דלי אין שחיקה מועלת בשאר מימות:
נחל

התם בחותמו בולט ומשום חש
הניחה ומותר לחתום בה חותמ
ימי חיישין לחשדא והא בי
אנדרטא והווי עייל ביה אבוה
רביס שאני והא רבן גמליאל די
איבעית אימא "דפרקים הוא" ו
ללמד לעשות אבל אתה למד
מכבודין ואין הן מבחין אמר רב
ם ושמואל אמר אלו ואלו מבחין
מזמין ועל הטבעות תניא כוותיה
על הטבעות מבחין שעל הוירות
ועל המטפחות: **מתני'** רבי
דרו לוי אף הוא נעשה זבל (א) שני
תניא "אמר להם רבי יוסי" (ב) ו

ומתיריהו שוחק ומטיל לים או מטיל לים
 פי' דלגני חמץ לא משכחא בשום
 בלעך הכא נמי דקתי לים סתמא
 לא מילתא מיהתא בעין שחיקה ומסתמא
 לדרבנן אליבא דרבי יוסף היאך יבער
 ב יוסף הכי ליעזב (ו) (ועד"כ לרבנן
 מחזיקין משה אלמא לרבנן כסויות מכלל
 ומלת וי"ל דישחוק יורה במקום שאלי
 ורבי יוסף לא חיש דסבר דזו חיה גור
 הוא מחזיקין ליהנות ואין להקשות דרבנן
 (מפור) חזרה לרזח דהם חלקו גבי חמץ
 כיך ממונה מן הרסם ואפילו כל דר
 את המאכלב. פי' רש"ם דפריך מנאמי
 ואת הטחמס אשר עשיתם וכו' מואכל
 ידי ואינו עושה וכל משעת דרבי יוסף
 יקו ליהם והא בחזות ספוק עמנו דוא
 לא להדירו ליה לא מחזיקין אלמא לרבנן
 ים לבד ורבי יוסף הקשה מדבעי כמיש
 סמך אלמא לא זרקו לים אלמא לנהר
 וסס עושה וכל ואפי"ה לא חש משה
 הוהב ולא נשאר מן הוהב כלום אכל

ענינה דדין רב
בולט אסור ל
לחתום בה
דאוקמ ביה
חיישי לחשדא
רבים גבירי
דנתיא ^{כ"א} לא
וכ' איזו הן
למטה מן המ
השירן ועל ה
ועל הנזמים וע
ושעל הסרדינן
ממיל לים אמ
החרם: גמ'

דה לרזח או מטייל לים (ט) ומצביאן לן
 ו כוכבים דליס המלחנא לים בעי שמיקר
 וימי דקאמר יולגא לים המלחא ה
 (י) דלמיס לים בעי פירור עזרות כוכבי
 המלחא דאיייר ביה רבה ולפי זה תימנ
 וות דליס המלחא אפילו בעיניה אלל לר
 בגמרא (לקמן דף מה.) לטעמיה דלא מ
 כן מה יושא ופי כל שעה יגור אסור
 ש"כס"ס וקא סביר זהו חזק גורס אסור
 יומי בוצל של עזרות כוכבים מיון שה
 אל שעה (פסחים דף מה.) אמר רבנן (י)
 אצל עזרות כוכבים חביב אל ידמה
 ר"י וי"י "הכבשים וחלל כבד נאמר ו
 לחרות לרזח וגם רש"י פירש זה לשונ
 דכל כמה דלא שחיק ליה מחבר דה
 יזה רבי יומי טועה ביה חזק זהו
 ההר דהיינו מים הורדים ועוד (ו)
 אלל משום דכתיב ויזר על פני המ
 אסיפא דואשליך את עפרו אל המל
 רגשים מימיסה רפש וטיט על גדוהיס
 מיון אלל לנזקן כסוטות והשקא אחס

ועבר על לא תשע
יהודה שחומתו בן
משום חשד עשייה
עברת כוכבים:
זהו. ואל"ת אמאי
לכנס לא יהיה בן
ר"ג ואור"י ור"ת
ולבנה ומולות ור"ת
לשקעין וכן ברק"י
מפליג בכי אלה
השם:
הנחפחות. ("חג")
ומתפחות חד
מטעות שיש בן
כוכבים: שוה
מבלי ל"ם. נפחת
(דף מה). מית"י

וְסִי נְהִירוֹת שְׂמֵחַדָּגִישִׁים
מִיָּמִינָה:
רַבִּינוּ חֲנַנְאֵל
אֵת תְּשֻׁבָּתוֹ לִפְנֵי מַמְשֵׁק
שֶׁמִּשְׁמַשְׁתָּם לִפְנֵי מַמְשֵׁק
דְּרָחִין לֵאמֹר אִסְרוּהָ פִּתִּים
אֲדִימָה אֲרַכְשֶׁה פִּתִּים
בְּהִי הַדִּיר אֶלֶם אֵל מִעֵתָה
סִרְפָּוֶנָה אֲלֵהָ חֲלוּדִי
לִישְׁתֵּר אֲדִימָה תֵּנִי לֵךְ
רַחֲמֵינוּתָה אֲדִימָה חֲזִין
מִפְּרִיעוֹת אֲדִימָה אֲדִימָה
הַזֶּה בְּרִיחַ רַבִּי הַיּוֹעֵץ
מִפְּרִיעוֹת לוֹ אֵל שֶׁמֶשׁ
לֵה אֵת תְּשֻׁבָּתוֹ אֲדִימָה
תְּשֻׁבָּתוֹ חֲזִין אֲבָל שֶׁמֶשׁ
שִׁיר וְהַתְּחֵלָה אֵל תְּשֻׁבָּתוֹ
בְּדִמָּתָה שֶׁמֶשׁ הַיּוֹעֵץ
לִפְנֵי מַמְשֵׁק כְּנוֹן הַפְּסִיקִים
כִּי עַד שֶׁאֵינָם רַבִּין מִפְּרִיעוֹת
דִּאֲדִימָה שֶׁמֶשׁ אֲדִימָה
וְהָאֵל תְּשֻׁבָּתוֹ דִּאֲדִימָה
עֲשֵׂי לוֹ טַבְעֵת בְּכֹרֶת
כִּי דִלְתֵי חֲזִין חֲזִין
וְאֲמַר לֵה שְׂמֵחַדָּגִישִׁים
לִפְנֵי מַמְשֵׁק כְּנוֹן הַפְּסִיקִים
כִּי עֲשֵׂי דְרָחִין לִפְנֵי
הַפְּרִיעוֹת וְהַיּוֹעֵץ נָבִי
דְּרָחִין רַבִּי הַיּוֹעֵץ

במחנה ר' יוסף אומר
עגל וישורף אותו באש

מעשיהם כמה הם מקולקלים ולחורות לנצח לא תעשה
 י' עשה נצח שגר למצח שחנן שהיה מכסף (שבת ע"ה)
 עבודת טובים של מלכות (קט"ז ח"ב)

הוא באמצעו
ההתלמד
רשביג
נודות של
למים ועל הדינים ועל המסככות שמעין מיה
ביה ומצאו נהנין מן העבורת כוכבים אלא יולי

לחשדא דרמיא טבעת שחזומה בולט אסור להניח
אסור לתתוב בה. ומי חיישין לחשדא כר. ואסיקין
למד לעשות כתיבות אבל אתה למד להבין ולחזק
על הכלים אסורין ועל המבזיין מותרין תניא מס
יורוה ועל הקומקומסין ועל מחמי תמין ועל סס
לרוח אף הוא נעשה וכל חיישין ולמא מזבולו

בולט הוא, כלומר עצמות יוצאא למעלה חיישן ומותר לחתום בה חותמו שוקע מותר לחתום וא שאנו ולרבן נמצא להחלום דה ששאר לא מת אומר העצרות הקהוקיע על הכלים המסובכדין השייר על המוסין ועל הטעבות מכיוון שעל שוקק וזורה לרות אי מטייל לים אמר לי וזורה